kojoto & G. de amerikaj sovaĝaj bestoj, simila al lupo.

*Koko. Korta birdo, kun bongusta viando, kies viro distingiĝas per ruĝa kresto, akraj krurungoj k sonora bleko (gallus); ĝi estas la tipo de la fam. de kokoj aŭ galinacoj : al feliĉulo eĉ ~o donas ovojn Z; vivi kiel ~o en butero Z (tre komforte, kiel grasigita ~o); trompita ~o (trompita edzo). (Kp KOKRI.)

kokao 🦝. G. de linacoj, arbusto el Peruo : la folioj de ~o havas slimulan efikon, analoge al tiuj de kaf- k tcarbo (coca).

kokaino 😭. Alkaloido ekstraktata el la per etero senfortigitaj folioj de kokao: la ~o estas tre ŝatata anestezilo. ~ismo. Malsana stato kaŭzata de trouzo de la ~o.

Kokardo. 1 Insigno en formo de disketo aŭ banteto, kiun oni portas ĉe la ĉapelo. 2 Banto el rubando, uzata de virinoj kiel ornamo.

kokcigo . Osto finanta la spinon (= lasta vertebro).

* Kokcinelo. Utila insekto el ordo de koleopteroj, kun duonsfera korpo k beletaj rondaj makuletoj sur ĝia kiraso, manĝanta la survegetaĵajn pedikojn (coccinella).

kokeriko C. Kokokrio. ~i (ntr). Krii (pp koko).

* Koketa. 1 (iu) Penanta plaĉi, precipe al personoj de alia sekso, per elegantaj vestoj k logaj manieroj; ornamama k flirtema : ~a maljunulino; ŝi ŝajnigas sin ~e naiva Z; ~e rideli B (Kp GAL-ANTA). 2 (io) Rimarkinda pro loga eleganteco: ~a antaŭtuko, vesto, meblaro, heimo : la urbo havas ~an aspekton, ~1 (x). Peni plaĉi, precipe al personoj de alia sekso, per sia eksteraĵo k konduto : vane ŝi ~is la malvarman junulon B; ~i al, kun iu; ŝi estas laciga pro siaj ĉiamaj ~adoj (Vd sireno). Rim. : galanteco aperas precipe en agoj k konduto, koketeco en vestoj k gestoj. Galanteco estas aktiva; koketeco pasiva : tial galanta karakterizas pli ofte la virojn, koketa la virinojn.

kokleario . G. de kruciferoj, uzata kiel stimula, kontraŭskorbuta medikamento. (cochlearia).

* Kokiuŝo. Infekta malsano, karakterizata de konvulsia tuso.

Kokono, 1 Fadena envolvaĵo, kiun ŝpinas preskaŭ ĉiuj larvoj de lepidopteroj, k en kiu fariĝas la lasta metamorfozo: ~o de silka raŭpo (uzata por fari silkfadenojn); bobeni ~on. 2 Tiu envolvaĵo k la larvo tie entenita (Kp pupo).

*Kokoso. Grandega manĝebla nukso de la ~arbo, kies interno entenas specon de lakto. ~arbo. Alta arbo el fam. palmoj (cocos nucifera).

kokri Y (tr). Trompi sian edz(in)on ~ita edzo. Kp koko, ADULTO.

*Kokso. Ĉiu el la du simetriaj partoj de la korpo, ekstere elstarantaj, kie la femuro estas kunligita kun la trunko : kun la manoi al la ~oj.

koksalgio \$. Tuberkuloza malsano de la koksa artiko : malbona higieno kaŭzas la ~on.

*Kolo. 1 Parto de la korpo kuniganta la kapon kun la trunko : havi gracian, ĝirafan (tro longan) ~on ; ĵeti sin sur la ~on de iu Z (por montri sian amon); mi metis braceletojn sur viajn manojn 🛦 ~ĉenon sur vian ~on Z; mizero piedojn sanigas, ~on elastigas Z ; riski sian ~on Z (vivon); ~rompa (tre laciga) laboro 2. Kp gorĝo, nuko. 2 Longa mallarĝa ~forma parto de objekto : ~o de botelo 2, retorto, veziko; ~o de la femurosto; (1) mar~o; ter~o (istmo); mont~o (monta trapasejo). ~umo Z. Parto de vesto ĉirkaŭanta la ~on : ~umo de ĉemi**so,** surtuto; tola, punta ~umo.

kolapso 🖫 . Malsano karakterizata per sensinkopa, sed rapida malpliiĝo de fortoj aŭ funkcioj : la ~o estas ofta k grava simplomo de venenigoj ; cerba, kora ~o.

kolbo 🖷 . La malantaŭa parto, plej ofte ligna, de pafilo aŭ de pistolo, per kiu oni alŝultrigas aŭ tenas ĝin.

*Kolbaso. Besta intesto, plenigita per hakita spicita viando el porko. Trip~•. ~o plenigita per tripoj. Sang~o. Beste intesto plenigita per porkaj graso k sango kun bulboj.

kolčiko 🥌. G. de bulbaj k venenaj liliacoj, kreskanta aŭtune sur la herbejoj (colchicum).